

Exodus 9: 22-35

[22] Toen zei de HEER tegen Mozes: 'Strek je arm uit naar de hemel, dan gaat het in heel Egypte hagelen, op mensen, dieren en planten.' [23] Mozes hief zijn staf naar de hemel, en toen liet de HEER het donderen en hagelen. Er schoot vuur naar de aarde, en de HEER liet de hagel op Egypte neerkletteren. [24] Zo'n zware hagelbui, waarbij onophoudelijk de bliksem flitste, was er in Egypte nooit eerder gevallen, zolang het volk bestond. [25] Overal in Egypte sloeg de hagel neer op alles wat buiten was, op mensen, dieren en planten; zelfs de bomen werden vernield. [26] Alleen in Gosen, het gebied waar de Israëlieten woonden, hagelde het niet.

[27] Toen ontbood de farao Mozes en Aäron en zei: 'Ditmaal erken ik dat ik gezondigd heb. De HEER staat in zijn recht, de schuld ligt bij mij en mijn volk. [28] Bid tot de HEER dat Hij een eind maakt aan die vreselijke donder en hagel. Dan laat ik jullie gaan en hoeven jullie hier niet langer te blijven.' [29] Mozes antwoordde: 'Zodra ik de stad uit ben, zal ik mijn handen opheffen naar de HEER. De donder en de hagel zullen ophouden, zodat u beseft dat de aarde aan de HEER toebehoort. [30] Maar ik weet dat u en uw hovelingen nog steeds geen ontzag hebben voor de HEER God.' [31] (Het vlas en de gerst waren kapotgeslagen, want de gerst stond al in de aar en het vlas in de knop. [32] Maar de tarwe en de spelt werden niet vernield, want die rijpen later.) [33] Mozes verliet het paleis en zodra hij de stad uit was, hief hij zijn handen op naar de HEER, en toen hielden de donder en de hagel op, en stortte de regen niet langer neer. [34] Toen de farao merkte dat de regen, de hagel en de donder voorbij waren, viel hij terug in zijn zondige houding; hij was onverzettelijk, net als zijn hovelingen. [35] Hardnekkig bleef hij weigeren de Israëlieten te laten gaan, zoals de HEER bij monde van Mozes had aangekondigd.

Johannes 11: 1-7; 17-27; 33-44

Lazarus uit de dood opgewekt

[1] Er was iemand ziek, een zekere Lazarus uit Betanië, het dorp waar Maria en haar zus Marta woonden – [2] dat was de Maria die Jezus met olie gezalfd heeft en zijn voeten met haar haar heeft afgedroogd; de zieke Lazarus was haar broer. [3] De zussen stuurden iemand naar Jezus met de boodschap: 'Heer, uw vriend is ziek.' [4] Toen Jezus dit hoorde zei Hij: 'Deze ziekte loopt niet uit op de dood, maar op de eer van God, zodat de Zoon van God geëerd zal worden.' [5] Jezus hield veel van Marta en haar zus, en van Lazarus. [6] Maar toen Hij gehoord had dat Lazarus ziek was, bleef Hij toch nog twee dagen waar Hij was. [7] Daarna zei Hij tegen zijn leerlingen: 'Laten we teruggaan naar Judea.'

[17] Toen Jezus daar aankwam, hoorde Hij dat Lazarus al vier dagen in het graf lag. [18] Betanië ligt dicht bij Jeruzalem, op een afstand van ongeveer vijftien stadie, [19] en er waren dan ook veel Joden naar Marta en Maria gekomen om hen te troosten nu hun broer gestorven was. [20] Toen Marta hoorde dat Jezus onderweg was ging ze Hem tegemoet, terwijl Maria thuisbleef. [21] Marta zei tegen Jezus: 'Als U hier was geweest, Heer, zou mijn broer niet gestorven zijn. [22] Maar zelfs nu weet ik dat God U alles zal geven wat U vraagt.' [23] Jezus zei: 'Je broer zal uit de dood opstaan.' [24] 'Ja,' zei Marta, 'ik weet dat hij bij de opstanding op de laatste dag zal opstaan.' [25] Maar Jezus zei: 'Ik ben de opstanding en het leven. Wie in Mij gelooft zal leven, ook wanneer hij sterft, [26] en ieder die leeft en in Mij gelooft zal nooit sterven. Geloof je dat?' [27] 'Ja, Heer,' zei ze, 'ik geloof dat U de messias bent, de Zoon van God die naar de wereld zou komen.'

[33] Jezus zag hoe zij en de Joden die bij haar waren weeklaagden, en Hij ergerde zich. Diep bewogen [34] vroeg Hij: 'Waar hebben jullie hem neergelegd?' Ze zeiden: 'Kom maar kijken, Heer.' [35] Jezus begon te huilen, [36] en de Joden zeiden: 'Wat heeft Hij veel van hem gehouden!' [37] Maar er werd ook gezegd: 'Hij heeft de ogen van een blinde geopend, Hij had nu toch ook de dood van Lazarus kunnen voorkomen?' [38] Weer ergerde Jezus zich. Hij liep naar het graf, een spelonk met een steen voor de opening. [39] Hij zei: 'Haal de steen weg.' Marta, de zus van de dode, zei: 'Maar Heer, de stank! Hij ligt er al vier dagen!' [40] Jezus zei tegen haar: 'Ik heb je toch gezegd dat je Gods grootheid zult zien als je gelooft?' [41] Toen haalden ze de steen weg. Daarop keek Hij omhoog en zei: 'Vader, Ik dank U dat U Mij hebt verhoord. [42] U verhoort Mij altijd, dat weet Ik, maar Ik zeg dit ter wille van al deze mensen hier, opdat ze zullen geloven dat U Mij gezonden hebt.' [43] Daarna riep Hij luid: 'Lazarus, kom naar buiten!' [44] De dode kwam tevoorschijn, zijn handen en voeten in linnen gewikkeld, en zijn gezicht bedekt door een doek. Jezus zei tegen de omstanders: 'Maak de doeken los, en laat hem gaan.'